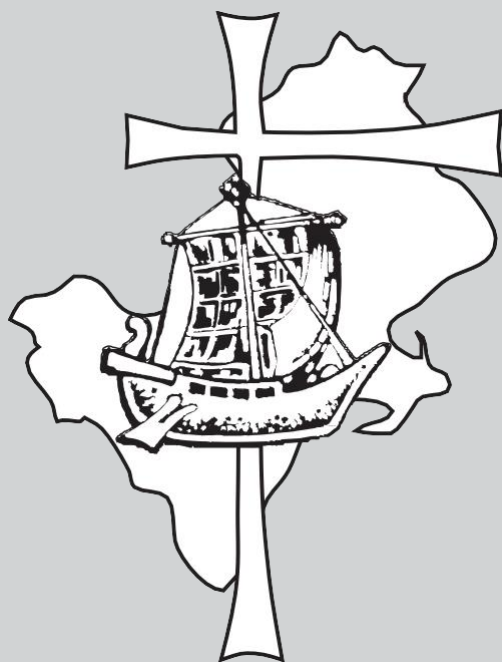
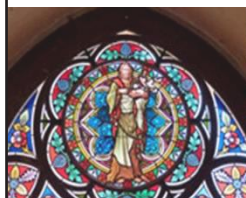

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

ABRIL 2023

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

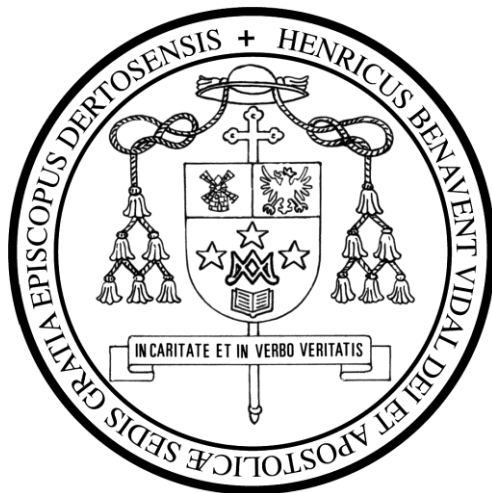
**Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.**

www.gis.cat

**C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa**

**Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat**

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLXI - TOM CXLI

Abril 2023

Núm. 4

Setmana Santa, memorial d'actualització
(PARAULES DE VIDA – 2- abril- 2023)

D'una forma més intensa que mai, a Setmana Santa som cridats no només a recordar el que Jesús va viure a la ciutat de Jerusalem fa ja molts anys sinó a reviure-ho fent-ne memorial d'actualització al nostre temps i circumstàncies.

El gest didàctic de Jesús entrant a Jerusalem *muntat humilment en un ase* és la posada en escena de la profecia de Zacaries (9,9): *Ciutat de Sió, el teu rei fa humilment la seva entrada muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega.*

Presentar l'escena com entrada triomfal és desafortunat perquè no reflecteix la realitat de l'esdeveniment. Jesús, el Messies, sí és amo i senyor, però exerceix el senyoriu procurant-se no *un cavall* (animal de poderosos i per a la guerra) sinó *un pollí* (animal dels senzills i per a la feina).

Aclarit el caràcter humil del Messies Jesús, la gent pot *estendre els mantells pel camí* en senyal d'homenatge i aclamar la seva reialesa: *Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor!* Aclamació que xoca amb el fet que també a *Jerusalem*, referint-se al mateix *Jesús*, pocs dies després *el poble* cridarà: *Fora! Crucifica 'l!* Tot un avís pels qui avui aclamem joiosos: *Hosanna al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor!*: No reneguem, germans, de l'aclamació d'avui!

A Setmana Santa proclamem i meditem dues visions de la Passió: Diumenge de Rams, amb l'evangelista Mateu, meditem la Passió de Jesús vista més aviat com l'obra del Pecat en què Jesús n'és la víctima.

És la víctima de les insídies del Maligne i paradoxalment és el protagonista del Pla Redemptor de Déu perquè, *essent de categoria divina, es va fer no res i s'abaixà fins acceptar una mort de creu* (Fl 2,6s).

El Dijous Sant celebrem la Pasqua cristiana en clau d'agraïment al seu triple regal testamentari: la Institució de *l'Eucaristia*, Memorial de l'amor del Senyor; la Institució del *Sacerdoci Ministerial* al servei d'un Poble de germans; *el Manament de l'Amor* com a proposta suprema per a tothom qui vulgui seguir les petjades del Mestre Jesús.

No perdem la memòria agraïda de l'amor de Déu! Perquè de la memòria en ve l'agraïment i d'aquest l'obediència fidel; però de l'oblit en ve el desagraïment i d'aquest, la desobediència infidel.

L'any 55 (data de redacció de 1Co), en el testimoni més antic que tenim del Sant Sopar, sant Pau recorda als *germans* de Corint que els ha transmès una *tradició* que *ve del Senyor* i que la Comunitat celebra *cada diumenge* (1Co 16,2). La *tradició* del Memorial eucarístic, arrelada en el mateix Jesús, és ferment de vitalitat eclesial des de bon començament.

El Divendres Sant, amb l'evangelista Joan, meditem la Passió des de l'òptica del Pla de Déu. La visió teològica de Joan sobre la Passió de Jesús destaca tres grans veritats: a) la mort de Jesús és la prova suprema del seu *amor fins l'extrem* perquè *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus estimats* (15,13); b) la Passió és la culminació de tot un estil de vida de qui, *havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins l'extrem* (13,1); c) la Passió i Mort és opció lliurement assumida per Jesús que pot dir: *La vida ningú no me la pren. Soc Jo qui la dono lliurement* (10,18). Per això en la Celebració de la Mort de Jesús del Divendres Sant és quan adorem la Creu com el lloc i moment en què l'amor del Senyor arribà al cim: Besar la Creu de Crist és estimar agraïts l'amor que Déu ens hi demostrà en ella.

Visquem santament el memorial d'actualització que sobretot la Litúrgia ens ofereix aquests dies sants tot pregant esperançadament a l'espera de cantar l'Al·leluia de la Resurrecció.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor!

(PARAULES DE VIDA – 9- abril- 2023)

A la Vetlla Pasqual exultem per les meravelles del Senyor: l'epopeia del Poble Elegit, alliberat pel Senyor de l'esclavatge d'Egipte i caminant units vers la Terra Promesa amb guiatge i nodriment diví. Experiència fundacional que fonamenta la fe en Déu Salvador i farà possible la fe pura en Déu Creador amb Revelació d'allò que, per recerca humana, mai coneixeríem: que el món existeix per voluntat de Déu i que *és bo*. La figura d'Abraham, model definitiu de fe en Déu, posat durament a prova i prototipus de qui *espera la ciutat ben fonamentada que té Deu mateix com arquitecte i constructor* (He 1,10).

La carta de Pau als cristians de Roma proclama que *pel baptisme hem estat sepultats amb Crist en la mort perquè també nosaltres emprenguem una vida nova*. Perquè efectivament el fonament del que creiem i som és la identitat rebuda en el Baptisme que ens incorpora cap a dins de Crist en qui *la nostra vida està amagada en Déu*.

L'evangeli de la Vetlla Pasqual narra el protagonisme de *Maria Magdalena*, veritable “apòstola dels apòstols”, i *l'altra Maria*, en rebre les primeres l'anunci de l'àngel: *Jesús, el Crucificat, no hi es aquí. Ha ressuscitat! És la gran notícia!*

En la 1ª lectura del dia de Pasqua meditem el discurs de Pere a casa de Corneli proclamant que *Déu ressuscità Jesús de Natzaret i concedí que s'aparegués no a tot el poble sinó a uns testimonis escollits*: per què? Déu vol amagar al poble la informació de l'esdeveniment cabdal de la Història de la Salvació? De cap manera! Però hi ha notícies que tothom serveix per a dir-les però n'hi ha que només pot anunciar-les amb credibilitat qui les viu fidelment. Perquè no es tracta de dir una notícia sinó de testimoniar una realitat destinada a capgirar radicalment la vida dels qui la proclamen i de tothom qui l'acull de cor.

Per això la crida paulina als cristians de Colosses: *Cerqueu allò que és de dalt on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu*. Eviteu les passions, mals desigs i l'amor al diner, que són actituds *de baix, de la terra*; i revestiu-vos d'actituds *de dalt* que són les de *l'home nou* que és Crist. Només així hi haurà autèntica evangelització al nostre món d'avui i la paraula sembrada donarà fruit: *el trenta, el seixanta o el cent per un*. Potser avui més que mai l'anunci de la Bona Nova de Jesús reclama més testimonis que locutors.

Per a ser testimonis creïbles del Ressuscitat ens cal *cercar allò que és de dalt* vivint amb coherència allò que anunciem de paraula. Amb raó va dir el Papa Francesc que *la joia de l'Evangelí omple el cor i la vida dels qui es troben amb Jesús* (E.G. n° 1)

El Salm Responsorial del diumenge de Pasqua expressa perfectament el sentit de la solemnitat de Pasqua: *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor; alegrem-nos i celebrem-ho*. Aquest salm d'acció de gràcies, amb accents individuals i comunitaris, canta l'obra victoriosa del Senyor que comporta el triomf dels seus fidels que clamen: *Ah Senyor, dona'ns la victòria*.

L'evangelista Joan clou el “Llibre de la Glòria del Fill” (cp. 13-20) amb el relat de les Aparicions del Ressuscitat mitjançant una visió teològica que descriu el camí de fe Pasqual recorregut pels testimonis del Senyor. I ho fa insistint més en les trobades personals amb el Ressuscitat.

Diversament a la tradició sinòptica que presenta *Pere* com el primer testimoni del Ressuscitat, Joan posa en relleu que és *Maria Magdalena* la primera en *anar al sepulcre de matí, quan encara era fosc*. Dins un ambient cultural on el testimoni d'una dona no val en un Judici, només la historicitat del fet explica l'existència del relat.

Fem-ne experiència joiosa del que avui celebrem: Crist ha ressuscitat! Crist és ben viu, segueix enamorant-nos i vol contagiar el nostre món de la seva vitalitat! Feliç Pasqua de Resurrecció!

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

Feliços els que creuran sense haver vist
(PARAULES DE VIDA – 16- abril- 2023)

El Diumenge de Pasqua se'ns hi cridava a *buscar allò que es de dalt*; avui el llibre dels Fets dels Apòstols narra la vivència d'aquest ideal en la Comunitat primera de Jerusalem que, nascuda a Pentecosta, enceta el testimoniatge de la Bona Nova *des de Jerusalem fins els límits més llunyans de la terra* (Ac 1,5s).

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels Apòstols, a posar en comú els seus béns, i a reunir-se per la Fracció del Pa i per a la pregària: aquest primer resum de la vida de la Comunitat de Jerusalem destaca la *constància* dels *germans* en viure fidelment quatre dimensions bàsiques de l'ésser cristià de tots els temps: a) escoltar i acollir *l'ensenyament dels Apòstols*, testimonis garantits del missatge i l'obra de Jesús; b) *posar en comú els seus béns* com a certificat de l'autèntica germanor; c) *reunir-se per a la Fracció del Pa* que és el Memorial del Senyor; d) *reunir-se per a la pregària* comunitària que completa la praxi de la pregària individual.

L'element diferencial d'aquest estil de vida és la motivació: comparteixen els béns per a donar testimoni de la Vida nova que ve de Jesucrist ressuscitat.

Testimoniatge fonamentat en el fet que *la multitud dels creients tenien un sol cor i una sola ànima*, i que a més ve *confirmat amb el poder dels Apòstols d'obrar molts prodigis i miracles*.

L'evangeli d'avui narra l'aparició del Ressuscitat als deixebles *el mateix diumenge* quan *eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus*. Els relats evangèlics d'aparicions del Ressuscitat posen la cronologia al servei de la teologia: tot està concentrat en *el mateix diumenge* de Pasqua. Tot succeeix *el primer dia de la setmana*, diumenge, dia en què la Comunitat es reuneix per celebrar l'Eucaristia (1Co 16,2). Sempre és el Ressuscitat qui pren la iniciativa sortint a buscar els seus, malgrat llur resistència o dificultat per reconèixer-lo.

“Si no ho veig, no m'ho crec”, es diu sovint: sentència amb error conceptual de base. En realitat allò que es veu no és objecte de credibilitat i ja no cal ni cap creure-ho perquè es veu. L'objecte de la credibilitat és allò que o no es veu o no es veu clar, i malgrat això m'ho crec perquè me'n fio de qui m'ho diu. La clau del “creure” és aquell de qui me'n fio per creure-hi.

“*Pau a vosaltres*” és el missatge primer del Ressuscitat: perquè de debò ens porta la pau completa de la connexió amb Déu i amb els germans.

A continuació els confia la missió: *Com el Pare m'ha enviat, també Jo us envio a vosaltres*. La missió confiada per Jesús als seus deixebles no és només comparable a la que Ell rebé del Pare sinó que, ben mirada, és la mateixa missió garantida per l'acció del mateix Esperit Sant; hi ha continuïtat intrínseca.

Per això cal la derrota del Maligne: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats*. És veritat fonamental inherent al missatge central de la Pasqua.

En ser sepultat, es podria dir que Jesús de Natzaret desapareix de l'escena pública; però poc després els seus proclamen que Ell és viu amb una Vida totalment nova i que la seva mort i resurrecció ens ha reconciliat amb Déu.

Que ha passat entre la sepultura de Jesús i el naixement de la Comunitat cristiana a Pentecosta? L'esdeveniment puntual de Jesús ressuscitant no el descriu cap evangelista, però els testimonis d'encontres amb el Ressuscitat sí pertanyen a l'esfera històrica.

Feliços els qui creuran sense haver vist: La història de l'Església és la prova fefaent dels qui al llarg dels temps han arribat a creure en Crist Ressuscitat pel do immens de la gràcia de Déu i gràcies a què sí han vist i conegut “sants de la casa del costat” que vivien joiosos l'estil de vida de la primera Comunitat de Jerusalem.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

El Ressuscitat recupera uns deixebles dimissionaris

(PARAULES DE VIDA – 23- abril- 2023)

L'episodi dels deixebles d'Emmaús, exclusiu de Lluc, és la millor referència per un encontre amb el Ressuscitat.

La situació inicial presenta uns que són anomenats *deixebles* però que de fet abandonen el lloc on els pertocaria romandre, *Jerusalem*, per anar a *Emmaús*, iniciant un procés dimissionari.

Justament *el mateix diumenge* en què *la dreta de Déu ha ressuscitat i glorificat Jesús de Natzaret, se n'anaven a Emmaús* capficats en allò que abandonaven però no podien oblidar: *conversaven entre ells comentant els incidents ocorreguts a Jerusalem*.

Davant la seva incoherència es fa plenament viva la coherència fidel del Mestre Jesús que surt a recuperar els seus. No són els d'Emmaús els qui troben el Ressuscitat sinó que és Ell el que surt al seu encontre.

El procés catequètic de Jesús per recuperar-los és modèlic. *Mentre ells conversaven i discutien*, amb tensió perquè no pot haver-hi pau amb els altres quan no la tenim dins el propi cor, *Jesús mateix es posà a caminar amb ells*: el Senyor, ara ja Ressuscitat, camina amb nosaltres com havia fet sempre gràcies a l'Encarnació.

En comptes de retreure'ls res, els diu: *De què discutiu tot caminant?* Pregunta respectuosa que fa brollar llur *posat trist* i provoca una pregunta d'estranyesa adreçada a Jesús: *Ets l'únic foraster que no saps el que ha passat a Jerusalem?*

Amb genial resposta-pregunta de Jesús: *“Què?”*, provocant l'obertura de cor dels dos dimissionaris pels quals (segons confessen) *Jesús de Natzaret “fou” un profeta poderós en obres i paraules*, però ja no és.

Per això *esperàvem que Ell seria el Salvador* però ara ja no esperem, tot i la subtil referència de què *ja som al tercer dia* i que *algunes dones ens han esverat dient que se'ls han aparegut uns Àngels assegurant que Ell és viu*.

La manca de fe i d'esperança explica per què abandonen la Comunitat dels qui creuen i esperen en Jesús.

Llavors *Jesús els exposà tots els llocs de les Escripures que es referien a Ell* profetitzant que la Passió és part integrant del camí messiànic de Jesús.

Aquesta lliçó teòrica dona pas a una interpel·lació pràctica: *Acostant-se al poblet, Ell va fer com si seguís més enllà i ells van insistir: Queda't amb nosaltres*. Tot i que mancats de fe i d'esperança, els d'Emmaús demostren que sí han après la lliçó de l'hospitalitat caritativa que ara exerceixen amb el desconegut company de camí.

Així quan a Jesús li obrim les portes del cor dient-li *“Queda't amb nosaltres”*, Ell no dubta a entrar i, *posat amb ells a taula, prengué el Pa, digué la Benedicció, el partí i els el donava*: és l'Eucaristia, eix i cim de la vida cristiana. Per això *llavors se'ls obriren els ulls i el reconegueren*: perquè ja són actius els motors de la identitat cristiana (la gràcia del Ressuscitat, la Paraula de Déu, la caritat i l'Eucaristia, mancant encara el darrer motor que ho ha de cohesionar tot: la Comunitat).

Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem: perquè efectivament aquesta és la funció de la Comunitat que es reuneix per enfortir la vivència dels valors fundacionals de Jesús per part de tots els germans.

Deixem-nos recuperar pel Ressuscitat a l'amor primer.

Revisem-nos examinant quin “motor” de la nostra identitat cristiana el tenim una mica avariats o en desús.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

He vingut perquè les ovelles tinguin vida (PARAULES DE VIDA – 30- abril- 2023)

En l'esquema general dels Fets d'Apòstols, la secció 2,1-47 és com el programa de tot el llibre. Després que el dia de Pentecosta *tots quedaren plens de l'Esperit Sant*, l'apòstol Pere es posà dret amb els Onze i amb autoritat explicà el sentit del què ha passat: *Aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies*. És el primer dels tres grans discursos missioners de Pere en què intervé sempre amb els Onze.

Després, imitant la predicació de Jesús, proposa: *Convertiu-vos i que cadascú es faci batejar en el nom de Jesús per obtenir el perdó dels pecats*.

Així reconciliats amb Déu per la incorporació baptismal a Crist, *rebreu el do de l'Esperit Sant*, que és la gran promesa de Déu per a vosaltres i també pels qui ara són lluny: evocant la dimensió missionera de l'Església.

Efectivament *els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar i aquell dia s'afegiren a la Comunitat unes tres mil persones*.

L'experiència de l'Església primera de Jerusalem té el seu fonament en Jesús, segons el model de 1Pe que destaca el valor de compartir la Passió de Crist enmig de la persecució. Aquesta carta pastoral posa l'èmfasi en tres actituds bàsiques del cristià: *obeir, fer el bé i sofrir*. En l'*obeir* hi ha el termòmetre de la fidelitat a Déu; *fer el bé* és la traducció dinàmica de la bondat; *sofrir* és seguir les petjades de Jesús que confia la seva causa a *Aquell qui judica amb justícia*.

La literatura oriental, per explicar la relació entre els governants i els governats, emprava sovint les imatges de *pastor, lladre, ramat, ovelles, porta, corral..*; igualment l'A.T., sobretot a partir del *pastor rei David*.

Jo soc la porta de les ovelles: afirma solemnement Jesús, indicant el punt d'accés per acostar-se a les ovelles.

En referència als pastors-governants, avisa que *qui no entra per la porta -que és Jesús- sinó per un altre indret és un lladre o bandoler*. Més enllà de la suposada bona voluntat, tot accés al poble de Déu que no té com a model l'estil de Jesús, en el fons és un robatori als drets del Poble de Déu a ser guiats i acompanyats per aquells a qui Déu encomana la missió. "Posar-se per davant de Jesús" és robar les ovelles que només pertanyen a Déu i que Jesús pot anomenar-les *seves* perquè el Pare li les ha encomanades: *Allò que el Pare m'ha donat val més que tot i ningú no podrà arrencar res de les mans del meu Pare* (v.29) .

Tots els qui havien vingut abans que Jo, eren lladres o bandolers: també Abraham i tots els profetes? Certament el llenguatge de Jesús aquí és radical per indicar la seva condició singular com l'Enviat de Déu per excel·lència; però no vol excloure els Patriarques i profetes de qui sovint recorda els oracles per fonamentar la seva missió. Cal entendre l'expressió "*venir abans de mi*" no en clau cronològica sinó en dimensió teològica: *tots els qui són posats per davant de mi, usurpant el meu paper de ser la porta única d'accés definitiu a Déu, són lladres i bandolers*.

Els qui entren passant per mi seran salvats de tot perill: referit als pastors, significa tenir Jesús per model i acostar-se a les ovelles no per aprofitar-se'n sinó per gastar la vida fins a donar-la per elles; referit a les ovelles, que van i venen passant per la porta, significa que amb Jesús sí podran entrar i sortir lliurement per *trobar pasturatges*.

Perquè, en definitiva, el qui és *la porta* també és *el bon pastor* que *ha vingut perquè les ovelles tinguin vida i en tinguin a desdir*. Sense passar per alt el detall filològic d'una correcta teologia de la Salvació ben traduïda en la professió de fe: *Els qui entren passant per mi "seran salvats" de tot perill*.

No ens auto-salvem nosaltres mateixos sinó que confiem *ser salvats* per Crist a qui ens unim per la fe, l'esperança i la caritat.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

Semana Santa, memorial de actualización
(PALABRAS DE VIDA – 2- abril- 2023)

De una forma más intensa que nunca, en Semana Santa somos llamados no solo a recordar lo que Jesús vivió en la ciudad de Jerusalén hace ya muchos años sino a revivirlo haciendo memorial de actualización a nuestro tiempo y circunstancias.

El gesto didáctico de Jesús entrando en Jerusalén, *humilde, montado en una borrica* es la puesta en escena de la profecía de Zacarías (9,9): *¡Salta de gozo, Sión; alégrate Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna.*

Presentar la escena como entrada triunfal es desafortunado porque no refleja la realidad del acontecimiento. Jesús, el Mesías, sí es amo y señor, pero ejerce el señorío procurándose no *un caballo* (animal de poderosos y para la guerra) sino *un pollino* (animal de los sencillos y para el trabajo).

Aclarado el carácter humilde del Mesías Jesús, la gente puede *alfombrar el camino con sus mantos* en señal de homenaje y aclamar su realeza: *¡Hosanna al Hijo de David! ¡Bendito el que viene en nombre del Señor!*

Aclamación que choca con el hecho de que también en *Jerusalén*, refiriéndose al mismo *Jesús*, pocos días después el pueblo gritará: *¡Sea crucificado!* Todo un aviso para los que hoy aclamamos gozosos: *¡Hosanna al Hijo de David! ¡Bendito el que viene en nombre del Señor!*: *¡No reneguemos, hermanos, de la aclamación de hoy!*

En Semana Santa proclamamos y meditamos dos visiones de la Pasión: El Domingo de Ramos, con el evangelista Mateo, meditamos la Pasión de Jesús vista más bien como la obra del Pecado en la que Jesús es la víctima.

Es la víctima de las insidias del Maligno y paradójicamente es el protagonista del Plan Redentor de Dios porque, *siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz* (Fl 2,6s).

El Jueves Santo celebramos la Pascua cristiana en clave de agradecimiento en su triple regalo testamentario: la Institución de *la Eucaristía*, Memorial del amor del Señor; la Institución del *Sacerdocio Ministerial* al servicio de un Pueblo de hermanos; *el Mandamiento del Amor* como propuesta suprema para todo el mundo que quiera seguir las huellas del Maestro Jesús.

¡No perdamos la memoria agradecida del amor de Dios! Porque de la memoria viene el agradecimiento y de éste la obediencia fiel; pero del olvido viene el desagradecimiento y de éste, la desobediencia infiel.

El año 55 (fecha de redacción de 1Co), en el testimonio más antiguo que tenemos de la Santa Cena, san Pablo recuerda a los *hermanos* de Corinto que les ha transmitido *una tradición que procede del Señor* y que la Comunidad celebra *cada domingo* (1Co 16,2). La *tradición* del Memorial eucarístico, arraigada en el mismo Jesús, es fermento de vitalidad eclesial desde el principio.

El Viernes Santo, con el evangelista Juan, meditamos la Pasión desde la óptica del Plan de Dios. La visión teológica de Juan sobre la Pasión de Jesús destaca tres grandes verdades: a) la muerte de Jesús es la prueba suprema de su *amor hasta el extremo* porque *nadie tiene un amor más grande que el que da la vida por sus amigos* (15,13); b) la Pasión es la culminación de todo un estilo de vida de quien, *habiendo amado a los suyos que estaban en el mundo, los amó hasta el extremo* (13,1); c) la Pasión y Muerte es la opción libremente asumida por Jesús que puede decir: *Nadie me la quita* (la vida), *sino que yo la entrego libremente* (10,18).

Por eso en la Celebración de la Muerte de Jesús del Viernes Santo es cuando adoramos a la Cruz como el lugar y momento en el que el amor del Señor llegó a la cumbre: Besar la Cruz de Cristo es amar agradecidos el amor que Dios nos demostró en ella.

Vivamos santamente el memorial de actualización que sobre todo la Liturgia nos ofrece estos días santos rogando esperanzadamente a la espera de cantar el Aleluya de la Resurrección.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

¡Este es el día que hizo el Señor!
(PALABRAS DE VIDA – 9- abril- 2023)

En la Vigilia Pascual exultamos por las maravillas del Señor: la epopeya del Pueblo Elegido, liberado por el Señor de la esclavitud de Egipto y caminando unidos hacia la Tierra Prometida con la guía y alimentos divinos. Experiencia fundacional que fundamenta la fe en Dios Salvador y hará posible la fe pura en Dios Creador con la Revelación de aquello que, por investigación humana, nunca conoceríamos: que el mundo existe por voluntad de Dios y que *es bueno*. La figura de Abraham, modelo definitivo de fe en Dios, puesto duramente a prueba y prototipo del que espera en *el Señor, que en los comienzos cimentó la tierra* (He 1,10).

La carta de Pablo a los cristianos de Roma proclama que *por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, lo mismo que Cristo resucitó de entre los muertos por la gloria del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva*. Porque efectivamente el fundamento de lo que creemos y somos es la identidad recibida en el Bautismo que nos incorpora hacia dentro de Cristo en quien *vuestra vida está escondida en Dios*.

El evangelio de la Vigilia Pascual narra el protagonismo de *María Magdalena*, verdadera “apóstola de los apóstoles”, y la otra María, al recibir las primeras el anuncio del ángel: *Ya sé que buscáis a Jesús el crucificado. No está aquí: ¡ha resucitado!* ¡Es la gran noticia!

En la 1ª lectura del día de Pascua meditamos el discurso de Pedro en casa de Cornelio proclamando que *Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: ¿por qué? ¿Dios quiere esconder al pueblo la información del acontecimiento capital de la Historia de la Salvación? ¿De ningún modo! Pero hay noticias que todo el mundo sirve para decirlas, pero hay otras que solo puede anunciarlas con credibilidad quien las vive fielmente*. Porque no se trata de decir una noticia sino de testimoniar una realidad destinada a cambiar radicalmente la vida de quienes la proclaman y de todo el mundo que la acoge de corazón.

Por eso el llamamiento paulino a los cristianos de Colosas: *Buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios. Evitad la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría, dad muerte a todo lo terreno; y revestíos de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador*. Solo así habrá auténtica evangelización en nuestro mundo de hoy y la palabra sembrada dará fruto: *el treinta, el sesenta o el ciento por uno*. Quizás hoy más que nunca el anuncio de la Buena Nueva de Jesús reclama más testigos que locutores.

Para ser testigos creíbles del Resucitado *debemos aspirar a los bienes de allá arriba*, viviendo con coherencia aquello que anunciamos de palabra. Con razón dijo el Papa Francisco que *la alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús* (E.G. n.º 1)

El Salmo Responsorial del domingo de Pascua expresa perfectamente el sentido de la solemnidad de Pascua: *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo*. Este salmo de acción de gracias, con acentos individuales y comunitarios, canta la obra victoriosa del Señor que comporta el triunfo de sus fieles que claman: *Señor, danos la salvación; Señor, danos prosperidad*.

El evangelista Juan cierra el “Libro de la Gloria” (cp. 13-20) con el relato de las Apariciones del Resucitado mediante una visión teológica que describe el camino de fe Pascual recorrido por los testigos del Señor. Y lo hace insistiendo más en los encuentros personales con el Resucitado. Diversamente a la tradición sinóptica que presenta a *Pedro* como el primer testigo del Resucitado, Juan pone de relieve que es *María Magdalena* la primera en ir *al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro*. Dentro de un ambiente cultural donde el testimonio de una mujer no vale en un Juicio, solo la historicidad del hecho explica la existencia del relato.

Hagamos experiencia gozosa de lo que hoy celebramos: ¡Cristo ha resucitado! ¡Cristo está bien vivo, sigue enamorándonos y quiere contagiarnos a nuestro mundo de su vitalidad! ¡Feliz Pascua de Resurrección!

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

Bienaventurados los que crean sin haber visto
(PALABRAS DE VIDA – 16- abril- 2023)

El Domingo de Pascua se nos llamaba a *buscar los bienes de allá arriba*; hoy el libro de los Hechos de los Apóstoles narra la vivencia de este ideal en la Comunidad primera de Jerusalén que, nacida en Pentecostés, inicia el testimonio de la Buena Nueva desde Jerusalén *hasta el confín de la tierra* (Ac 1,5s).

Los hermanos *perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones*: este primer resumen de la vida de la Comunidad de Jerusalén destaca la *perseverancia* en vivir fielmente cuatro dimensiones básicas del ser cristiano de todos los tiempos: a) escuchar y acoger *la enseñanza de los apóstoles*, testigos garantizados del mensaje y la obra de Jesús; b) *tenían todo en común (posesiones y bienes)* como certificado de la auténtica hermandad; c) reunirse para la *fracción del Pan* que es el Memorial del Señor; d) reunirse para la oración comunitaria que completa la praxis de la plegaria individual.

El elemento diferencial de este estilo de vida es la motivación: comparten los bienes para dar testimonio de la Vida nueva que viene de Jesucristo resucitado.

Testimonio fundamentado en el hecho de que la multitud de los creyentes tenían un solo corazón y una sola alma, y que además viene confirmado con el poder de los Apóstoles *que hacían muchos prodigios y signos*.

El evangelio de hoy narra la aparición del Resucitado a los discípulos *el mismo domingo* cuando estaban *en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos*. Los relatos evangélicos de apariciones del Resucitado ponen la cronología al servicio de la teología: todo está concentrado en *el mismo domingo* de Pascua. Todo sucede *aquel día, el primero de la semana*, el domingo, día en que la Comunidad se reúne para celebrar la Eucaristía (1Co 16,2). Siempre es el Resucitado quién toma la iniciativa saliendo a buscar a los suyos, a pesar de su resistencia o dificultad para reconocerlo. “Si no lo veo, no lo creo”, se dice a menudo: sentencia con error conceptual de base. En realidad, aquello que se ve no es objeto de credibilidad, ya no hay necesidad de creerlo porque se ve. El objeto de la credibilidad es aquello que o no se ve o no se ve claro, y a pesar de ello me lo creo porque me fío de quién me lo dice. La clave del “creer” es aquel en quien confío para creerlo. “Paz a vosotros” es el primer mensaje del Resucitado: porque de verdad nos trae la paz completa de la conexión con Dios y con los hermanos.

A continuación, les confía la misión: *Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo*. La misión confiada por Jesús a sus discípulos no es solo comparable a la que Él recibió del Padre, sino que, bien mirado, es la misma misión garantizada por la acción del mismo Espíritu Santo; hay continuidad intrínseca.

Por eso es necesaria la derrota del Maligno: *Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados*. Es verdad fundamental inherente al mensaje central de la Pascua.

Al ser sepultado, se podría decir que Jesús de Nazaret desaparece de la escena pública; pero poco después los suyos proclaman que Él está vivo con una Vida totalmente nueva y que su muerte y resurrección nos ha reconciliado con Dios.

¿Qué ha pasado entre la sepultura de Jesús y el nacimiento de la Comunidad cristiana en Pentecostés? El acontecimiento puntual de Jesús resucitando no lo describe ningún evangelista, pero los testimonios de encuentros con el Resucitado sí pertenecen a la esfera histórica.

Bienaventurados los que crean sin haber visto: La historia de la Iglesia es la prueba fehaciente de quienes a lo largo de los tiempos han llegado a creer en Cristo Resucitado por el don inmenso de la gracia de Dios y gracias a que sí han visto y conocido “santos de la casa del lado” que vivían gozosos el estilo de vida de la primera Comunidad de Jerusalén.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

El Resucitado recupera a unos discípulos dimisionarios

(PALABRAS DE VIDA – 23- abril- 2023)

El episodio de los discípulos de Emaús, exclusivo de Lucas, es la mejor referencia para un encuentro con el Resucitado.

La situación inicial presenta a unos que son llamados *discípulos* pero que de hecho abandonan el lugar donde les correspondería permanecer, *Jerusalén*, para ir a *Emaús*, iniciando un proceso dimisionario.

Justamente *aquel mismo día* en que la derecha de Dios ha resucitado y glorificado a Jesús de Nazaret, *iban caminando a Emaús* inmersos en aquello que abandonaban, pero no podían olvidar: *iban conversando entre ellos de todo lo que había sucedido* en Jerusalén.

Ante su incoherencia se hace plenamente viva la coherencia fiel del Maestro Jesús que sale a recuperar a los suyos. No son los de Emaús quienes encuentran al Resucitado, sino que es Él el que sale a su encuentro.

El proceso catequético de Jesús para recuperarlos es modélico. *Mientras conversaban y discutían*, con tensión porque no puede haber paz con los otros cuando no la tenemos dentro del propio corazón, *Jesús en persona se acercó y se puso a caminar con ellos*: el Señor, ahora ya Resucitado, anda con nosotros como había hecho siempre gracias a la Encarnación.

En vez de reprocharles nada, les dice: *¿Qué conversación es esa que traéis mientras vais de camino?* Pregunta respetuosa que hace brotar su *aire entristecido* y provoca una pregunta de extrañeza dirigida a Jesús: *¿Eres tú el único forastero en Jerusalén que no sabes lo que ha pasado allí estos días?* Con genial respuesta-pregunta de Jesús: *“¿Qué?”*, provocando la apertura de corazón de los dos dimisionarios para los cuales (según confiesan) *Jesús de Nazaret “fue” un profeta poderoso en obras y palabras*, pero ya no lo es.

Por eso *esperábamos que él iba a liberar a Israel* pero ahora ya no lo esperamos, a pesar de la sutil referencia de que *ya estamos en el tercer día desde que esto sucedió* y que *algunas mujeres de nuestro grupo nos han sobresaltado diciendo que incluso habían visto una aparición de ángeles, que dicen que está vivo*.

La falta de fe y de esperanza explica por qué abandonan a la Comunidad de quienes creen y esperan en Jesús.

Entonces Jesús *les explicó lo que se refería a él en todas las Escrituras*, profetizando que la Pasión es parte integrante del camino mesiánico de Jesús.

Esta lección teórica da pie a una interpelación práctica: *Llegaron cerca de la aldea adonde iban y él simuló que iba a seguir caminando, pero ellos lo apremiaron diciendo: Quédate con nosotros*. A pesar de su falta de fe y de esperanza, los de Emaús demuestran que sí han aprendido la lección de la hospitalidad caritativa que ahora ejercen con el desconocido compañero de camino.

Así cuando a Jesús le abrimos las puertas del corazón diciéndole *“Quédate con nosotros”*, Él no duda en entrar y, *sentado a la mesa con ellos, tomó el pan, pronunció la bendición, lo partió y se lo iba dando*: es la Eucaristía, eje y cumbre de la vida cristiana. Por eso *se les abrieron los ojos y lo reconocieron*: porque ya estaban activos los motores de la identidad cristiana (la gracia del Resucitado, la Palabra de Dios, la caridad y la Eucaristía, faltando todavía el último motor que lo tiene que cohesionar todo: la Comunidad).

Y, levantándose en aquel momento, se volvieron a Jerusalén: porque efectivamente esta es la función de la Comunidad que se reúne para fortalecer la vivencia de los valores fundacionales de Jesús por parte de todos los hermanos.

Dejémonos recuperar por el Resucitado al amor primero.

Revisémonos examinando qué “motor” de nuestra identidad cristiana tenemos un poco averiado o en desuso.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

He venido para que las ovejas tengan vida

(PALABRAS DE VIDA – 30- abril- 2023)

En el esquema general de los Hechos de los Apóstoles, la sección 2,1-47 es como el programa de todo el libro. Después de que el día de Pentecostés *se llenaron todos de Espíritu Santo*, el apóstol Pedro *poniéndose en pie junto con los Once* y con autoridad explicó el sentido de lo que había pasado: *al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías*. Es el primero de los tres grandes discursos misioneros de Pedro donde interviene siempre con los Once.

Después, imitando la predicación de Jesús, propone: *Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, para perdón de vuestros pecados*.

Así reconciliados con Dios por la incorporación bautismal a Cristo, *recibiréis el don del Espíritu Santo*, que es la gran *promesa de Dios para vosotros* y también *para los que están lejos*: evocando la dimensión misionera de la Iglesia.

Efectivamente *los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas*.

La experiencia de la Iglesia primera de Jerusalén tiene su fundamento en Jesús, según el modelo de 1Pe que destaca el valor de compartir la Pasión de Cristo en medio de la persecución. Esta carta pastoral pone el énfasis en tres actitudes básicas del cristiano: *obedecer, hacer el bien y sufrir*. En *el obedecer* está el termómetro de la fidelidad a Dios; *hacer el bien* es la traducción dinámica de la bondad; *sufrir* es seguir las huellas de Jesús que confía su causa *al que juzga rectamente*.

La literatura oriental, para explicar la relación entre los gobernantes y los gobernados, emplea a menudo las imágenes de *pastor, ladrón, rebaño, ovejas, puerta, corral...*; igualmente el A.T., sobre todo a partir del *pastor rey David*.

Yo soy la puerta de las ovejas: afirma solemnemente Jesús, indicando el punto de acceso para acercarse a las ovejas.

En referencia a los pastores-gobernantes, avisa que *el que no entra por la puerta* -que es Jesús- *sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido*. Más allá de la supuesta buena voluntad, todo acceso al pueblo de Dios que no tiene como modelo el estilo de Jesús, en el fondo es un robo a los derechos del Pueblo de Dios a ser guiados y acompañados por aquellos a quién Dios encomienda la misión. “Ponerse por delante de Jesús” es robar a las ovejas que solo pertenecen a Dios y que Jesús puede llamarlas suyas porque el Padre se las ha encomendado: *Mi Padre, lo que me ha dado, es mayor que todo, y nadie puede arrebatárselas de la mano de mi Padre* (v.29).

Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos: ¿también Abraham y todos los profetas? Ciertamente el lenguaje de Jesús aquí es radical para indicar su condición singular como el Enviado de Dios por excelencia; pero no quiere excluir a los Patriarcas y profetas de quienes a menudo recuerda los oráculos para fundamentar su misión. Hay que entender la expresión “*venir antes de mí*” no en clave cronológica sino en dimensión teológica: *todos los que* son puestos por delante de mí, usurpando mi papel de ser la puerta única de acceso definitivo a Dios, *son ladrones y bandidos*.

Quien entre por mí se salvará: referido a los pastores, significa tener a Jesús por modelo y acercarse a las ovejas, no para aprovecharse, sino para gastar la vida hasta darla por ellas; referido a las ovejas, que van y vienen pasando por la puerta, significa que con Jesús sí podrán *entrar y salir libremente y encontrarán pastos*.

Porque, en definitiva, quien es *la puerta* también es *el buen pastor que ha venido para que tengan vida y la tengan abundante*. Sin pasar por alto el detalle filológico de una correcta teología de la Salvación muy traducida en la profesión de fe: *Quien entre por mí “se salvará”* de todo peligro. No nos auto salvamos a nosotros mismos, sino que confiamos en *ser salvados por Cristo* a quien nos unimos por la fe, la esperanza y la caridad.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

Celebració de la Missa Crismal a la Catedral de Tortosa

El dia 3 d'abril, dilluns sant, a les 11'30 hores, s'aplegaren a la Catedral cinquanta-cinc preveres i cinc diaques permanents per celebrar la Missa Crismal, presidits pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova Pellisa, ja que la nostra diòcesi està en seu vacant. Aquest any celebraven les Noces d'Or Sacerdotals Mn. Ramon Font, Mn. Jose Luis Arin; i les noces d'Argent Mn. Antonio Sesé, Mn. Josep Ma García, Mn. Jordi Salvadó Mons. Javier Vilanova i Mn. Emilio Vives.

Mons. Javier Vilanova inicià l'homilia, demanant al Senyor que envie a la diòcesi de Tortosa un nou pastor i felicitant als meus germans preveres que celebren els cinquanta i vint-i-cinc de la vostra ordenació sacerdotal. En la imposició de les mans l'Esperit ens conforta i pren possessió de nosaltres i ens demana que ens abandonem al Senyor i li donem les nostres mans. Aquesta imposició crea una veritable comunió entre el bisbe i els sacerdots. Un sacerdot mai està sol, perquè el sagrament ens ha unit. La fraternitat sacerdotal ens allibera d'un tancament i el nostre sacerdoci ha d'estar amarat de l'amor de Déu, qui ens ha cridat d'una manera exigent i a la vegada generosa.

El camí de la vida del sacerdoci ens porta al desprendiment; com a sacerdots no ens pertanyem a nosaltres, som totalment de Crist. Pel celibat fem una confessió de fe i podem ungir el poble de Déu, on trobarem l'alegria pel Regne.

L'oli sagrat és el símbol de l'amor de Déu. També és l'oli de l'alegria, la qual prové de l'amor de Crist. Tots som conscients de com viu la societat, però el Pare està sempre actuant en nosaltres i ens demana que ens mantinguem en fidelitat enmig d'un món que ens envolta amb moltes dificultats. Encomanem al Senyor els germans que aquest any han passat a la Casa del Pare: Mn. Antoni Cunill, Mn. Antonio Ripollés i Mn. Tomàs Pallarés. Ho demanem posant per intercessora la Mare de Déu i els sants tortosins.

A continuació, el presbiteri diocesà va renovar les promeses sacerdotals i es va passar a la col·lecta en la qual també van contribuir els preveres, destinada als damnificats de Turquia i Síria, que va recaptar 3.236,30 euros.

En la pregària pels fidels difunts, es van encomanar els preveres que havien mort des de l'última Missa Crismal. Abans de la Doxologia de la pregària eucarística, el Sr. Bisbe va beneir l'oli dels malalts i després de l'acció de gràcies, el Sr. Bisbe va beneir l'oli dels catecúmens i consagrà el sant Crisma, estenent la mà dreta tots els concelebrants.

El bisbe Javier impartí la benedicció final i amb el cant "Salve Regina" vam acabar l'entranyable celebració de la Missa Crismal. Tot seguit es va compartir un dinar de germanor al Seminari i al final els preveres que celebraven l'aniversari de la seua ordenació, inclòs el bisbe Javier, van donar les gràcies al Senyor per la seua vida sacerdotal.

Maria Joana Querol Beltrán

Recull de notícies publicades al setmanari "Vida diocesana"

Una bella consagración

El día 11 de febrero, festividad de la Virgen de Lourdes, en la parroquia de san Bartolomé un buen grupo de fieles, impulsados por el amor a María, se consagraron a su Inmaculado Corazón

despojándose de sus pecados para que Ella, la Reina de la Paz tomara posesión de su ser, teniendo por testigo al párroco Mosén Carlos. Es un compromiso de amor. Un testimonio de entrega y confianza con la Madre. Cada uno de quienes se consagraron testimoniaba que quiere caminar con ella, María, el día a día de su existencia, porque se sabe necesitado. Y es tanta la seguridad – simbolizada en este acto con la pulsera y el escapulario- que se le ofrende la vida: la pasada, la presente y hasta la futura en un acto de total confianza.

Un acto grande, sencillo, humilde, profundo donde lo mejor de todo es lo que cada uno le ha dicho en el silencio fecundo de la oración.

Felicidades a quienes dieron este paso adelante, y gracias por vuestro testimonio. La Madre sabe alimentar la perseverancia en ese acto libre por regalarse al Señor por medio de su obra maestra de la creación. Felicidades, muchas felicidades, pues con la mochila de la consagración se anda mejor el camino. *Manuel Ferrer*

Festa Diocesana de l’Hospitalitat de Lourdes

El diumenge, 19 de febrer, l’Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la nostra diòcesi de Tortosa, celebrà la seua festa. Procedents de diferents parts del bisbat: Tortosa, Benicarló, Vinaròs, Terra Alta, Ribera d’Ebre, Delta i Amposta ens vam reunir a les 11 h. a la Catedral per celebrar l’Eucaristia, presidida per l’Administrador Diocesà, Il·lm. José Luís Arín Roig.

El President de l’Hospitalitat de Lourdes, Francisco Gisbert, va fer la monició d’entrada i saludà tots els participants. El lema pastoral de Lourdes d’aquest any és: “Digues als sacerdots que facin una capella i que vinguin en processó”. Estem cridats a treballar la terra i sembrar la llavor, tenint sempre present que la collita pertany al Senyor. A continuació Mn. Arín va fer una pregària i beneí la nova imatge de la Mare de Déu de Lourdes. Després de cantar el glòria, alguns membres de l’Hospitalitat van fer les lectures.

Mossèn José Luis Arín ens va fer l’homilia i ens recordà que per a Déu la malaltia no és situar una persona fora del camí, ja que la malaltia forma part del conjunt de fills de Déu, i inclús pot ajudar a descobrir tresors amagats, com la bondat. Vivim la vida com un regal de Déu i especialment hem de viure-la com a germans necessitats, perquè Déu els ha posat sempre en la preferència.

A continuació vam fer les pregàries pròpies del dia i algunes especialment pels malalts. Mn. Jordi Centelles, en el moment de pregar pels difunts va tenir presents tots els qui han passat a la Casa del Pare des de l’última peregrinació a Lourdes. En acabar l’Eucaristia, Mn. Arín va fer l’exposició del Santíssim i vam cantar “Pange lingua gloriosi” i tots vam anar en processó pel claustre acompanyant el Senyor. L’Administrador Diocesà donà la benedicció primer als malalts i després a tots els fidels. Aquest any celebrem els quaranta anys del nostre pelegrinatge a Lourdes i en aquest acte senzill volem fer un agraïment a les persones que ho van fer possible.

Amb el cant “Ave de Lourdes” finalitzà la celebració de l’Eucaristia, però vam continuar la festa amb un dinar de germanor com cada any, *Maria Joana Querol Beltrán*

Adoració de la Creu al iniciar el Camí Quaresmal

El passat Divendres de la setmana de Cendra, les Parròquies de Sant Joan Baptista del Lligallo del Gànguïl, Sant Jaume de Camarles i Sant Miquel de la Cava, Deltebre ens vam trobar a la Parròquia de Camarles per realitzar les tres Comunitats juntes la pregària d’Adoració de la Creu. Amb temps de silenci, meditació per mig de la Paraula de Déu i altres textos vam pregar tenint el Crucificat al centre de la nostra oració. A la llum de la Paraula de Déu, agraïem al Senyor la seva generosa entrega fins la mort, deixant-se clavar a la creu, reconeixíem amb humilitat els nostres pecats i vam demanar al Senyor que en aquest temps Quaresmal ens ajudi a ser conscients de la crida que el Senyor ens realitza a carregar-nos les nostres creus de cada dia amb fortalesa i seguir-lo.

Un dels moments de més intensitat i intimitat amb el Senyor, va ser el moment on cadascú personalment s’acostava a la imatge de Crist crucificat per agenollar-se, pregar i presentar-li aquelles coses que portava en el seu cor. Una bona experiència de pregària, de comunió en començar aquest camí de conversió cap a la Pasqua. Repetirem l’experiència de trobada al mes de març amb el Recés

de Quaresma entorn a les 24h de pregària pel Senyor a la Parròquia de Sant Miquel. *Mn. Joan Guerola*

La Residència Diocesana d'Ancians "Sant Miquel Arcàngel" inaugura un nou edifici

En un acte presidit per l'Administrador Diocesà Il·lm.. José Luís Arin i l'Alcaldessa de Tortosa Sra. Meritxell Roigé, i amb la presència del President del Patronat de la Fundació de la Residència, M.I. Víctor-Manuel Cardona, entre d'altres autoritats, ha tingut lloc la benedicció i inauguració del nou edifici on s'hi ubiquen les noves instal·lacions de la recepció i sales de visita per als familiars dels usuaris de la residència.

Aquest nou espai, que compta amb una superfície de 121 metres quadrats, permetrà una millor atenció per a les famílies dels residents, així com un millor servei per als visitants, proveïdors i el propi personal de la casa. Cal destacar que s'ha aconseguit disposar d'una major funcionalitat de l'espai ubicat a l'entrada principal interior de la residència, al deixar lliure la superfície que fins ara ocupava l'espai destinat a recepció.

Per a la recuperació de l'espai, fins ara en desús, s'ha procedit a l'edificació de nova planta de les instal·lacions de recepció, amb modernes instal·lacions i mobiliari. El cost total de la inversió ha estat de 137.498 euros, i s'ha comptat amb una subvenció de l'IRPF del 2021. Aquesta inversió se suma a les altres prop de vint-i-cinc actuacions, algunes d'elles ja executades. Entre d'altres podem destacar: nou sostre-cobert a l'entrada principal, nova climatització a la bugaderia i l'església, programes d'estalvi energètic a la bugaderia, impermeabilització de la terrassa del claustre, auditoria energètica de tota la residència, i la corresponent certificació, etc.... També està prevista la substitució de les finestres de fusta que encara queden en alguns sectors de l'edifici antic, per unes de PVC. En aquest cas estem pendents de rebre un ajut amb càrrec a l'IRPF del 2022. l'import previst de la inversió en aquestes darreres actuacions, se situa en els 220.000 euros.

La mitjana de residents en l'any 2022, s'ha situat en 120 usuaris, per 23 de mitjana al servei de Centre de Dia. El centre està certificat per a 145 places de residència i 50 de centre de dia.
Tortosa, 24 de febrer del 2023 *Servei de Premsa*

Primer congrés de Bones Pràctiques a les Parròquies

Divendres, 24 de febrer i dissabte, 25 de febrer, al CEU de València, situat a Moncada, es va celebrar el primer Congrés de Bones Pràctiques a les parròquies. Aquest congrés, entre altres coses, volia presentar principalment els resultats que havien fet conjuntament la Facultat de Teologia de València i la Universitat Catòlica de València, amb l'ajut d'altres experts, sobre les pràctiques de les parròquies d'Espanya en clau de renovació i d'evangelització. El resultat va ser un document que posava de relleu gairebé 60 pràctiques que feien aquestes parròquies (la parròquia d'Hospitalet va participar en aquesta enquesta).

La idea de fons era presentar el canvi no només d'època que s'està donant en el món i en l'Església, sinó també el canvi de paradigma que ha d'afrontar la comunitat eclesial. I per a fer-ho realitat, les parròquies són fonamentals, sempre i quan estiguin disposades a iniciar un procés de conversió i de renovació, acompanyats sempre en el poder de l'Esperit i la presència de Déu Eucaristia.

Mons. Javier Salinas, anterior bisbe de Tortosa i bisbe auxiliar de València, va donar el tret de sortida al congrés, així com l'actual arquebisbe de València i anterior bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, va fer la clausura i va presidir la missa d'enviament al final del congrés. Semblava que aquest congrés podria ser la llavor de futures però no molt llunyanes accions de cara a la revitalització pastoral del nostre país i d'una decidida aposta per l'evangelització, tot i que es va trobar a faltar la presència dels bisbes. Resem perquè el Senyor vagi beneint i guiant aquesta iniciativa. *Mn. Jordi Salvadó*

Concert en benefici del campanar de Vandellòs

El diumenge, 26 de febrer, per la tarda, la parròquia de Sant Andreu de Vandellòs va organitzar un concert amb la Banda Municipal Clau de Vent per tal de recaptar diners, amb la intenció de sufragar els préstecs que es van haver de fer per poder pagar les obres d'arranjament del Campanar, que està catalogat com un Bé Cultural d'Interès Local. A finals de 2021, es van desprendre alguns elements del campanar, la qual cosa va requerir fer algunes intervencions per assegurar els elements restants i netejar algunes parts exteriors del campanar. El preu total va pujar a més de 6000€.

El concert va ser tot un èxit, de sonoritat i d'assistència, que va permetre recaptar prop de 1200€, que ajudaran a tornar bona part dels préstecs. *Parròquia Sant Andreu, apòstol (Vandellòs)*

Una visita a la Madre en Lourdes

Fuimos un buen grupo. Todos teníamos unas ganas enormes de verla, de gozarla, de escucharla, de rezarle, de regalarle promesas de esas que ya jamás se olvidarán, aunque en algunas ocasiones seamos vencidos por nuestras debilidades, pues somos así de pequeños tan necesitados de madre. Fuimos gozosos, animados, desafiando el fuerte invierno de ese fin de la semana de febrero 2023. El deseo de verla nos daba alas, alas que se fortalecerían para volar un poco más altos para ver desde allí y comprender mejor las necesidades de nuestros hermanos.

A la Madre le encantan esas promesas que, brotando del corazón y de la inteligencia, caminan con garbo, voluntad y elegancia hacia un futuro –el cielo-y que se fundamentan en la seguridad de que Ella ha sido-es-y será- la que nos acompañe y guíe siempre. Ella nos sonreía y más que hablarnos nos enviaba sus rayos luminosos –oración, eucaristía y confesión- que fortalecerán nuestras debilidades y regalarán seguridad y ánimos a nuestras alegrías y tristezas.

Le pedíamos que nos regalara el don del servicio. Servir, servir a cada uno con su mismo celo con el que ella cuida de nosotros.

Y por pedirle –somos muy pedigüños- le decíamos que nos regalara el don de la alegría, ese don que jamás se tuerza por más que nos sobrevengan situaciones adversas.

Gracias porque allí también os acordasteis de quienes no pudimos acompañaros. *Manuel Ferrer*

Benedicció i inauguració de les pintures d'arquitectura fingida de la façana de la parròquia l'Assumpció de Maria, de Vinaròs

Dimecres 1 de març, va tenir lloc la Benedicció i inauguració de les pintures d'arquitectura fingida de la façana de l'església arxiprestal de Vinaròs. Van assistir a l'acte, l'Administrador Diocesà en Seu Vacant de la Diòcesi de Tortosa, la Diputada Provincial de Cultura, l'Alcalde de la localitat, el Regidor de Patrimoni, l'Ecònom Diocesà, el Rector del temple, i el responsable de les feines.

Les obres van consistir en la neteja i sanejament de la façana, amb la corresponent consolidació i hidrofugació de les pintures, eliminació dels fongs i les humitats, a més de l'aplicació d'un tractament especial per a garantir la preservació de les mateixes

Les feines s'han executat gràcies a la col·laboració entre la Diòcesi de Tortosa i la Diputació de Castelló amb l'aportació econòmica al 50% per part de les dues institucions

L'Administrador Diocesà va comentar que la restauració de l'art religiós permet mantenir viu el passat i agrair la col·laboració de totes les administracions que han fet possible recuperar les pintures de l'església arxiprestal.

44a Trobada de responsables de Santuaris de Catalunya i les Illes

Tortosa del 6 al 8 de març, està tenint lloc la 44a trobada de responsables de Santuaris de Catalunya i les Illes.

El dilluns dia 6 va tenir lloc la conferència de l'Administrador Diocesà, Il·lm. José Luis Arín Roig, sobre *El Santuari, lloc d'acostament a Déu*.

Després a la Reial Capella de la Mare de Déu de la Cinta es van resar les Vespres i es va concelebrar la Eucaristia

Bingo solidari al parròquia dels Dolors

Després de dos anys sense poder-se celebrar per causa de la pandèmia, el divendres 10 març va tenir lloc l'esperat *Bingo Solidari a favor de Mans Unides*. El Centre Parroquial era ple de gom a gom amb gent de totes les edats disposats a passar-s'ho bé fent el bé.

Més de seixanta Establiments comercials del barri *El Temple* i tota Tortosa, havien respost amb generositat a la crida en nom de la Parròquia perquè aportessin regals que després serien objecte de premi al Bingo. També col·laboraren particulars, destacant les Germanes Teresianes i les Monges Clarisses.

A l'entrada del Centre, Membres del Consell Parroquial venien els tickets d'aportació personal a 5 € pel *Sopar de Fam* en què es van repartir 125 bocates (de formatge i de truita amb patata), amb pastes i aigua, que "l'equip de cuina" havien preparat.

Després de la presentació de l'acte a càrrec de la Delegació Local de Mans Unides, la conversa amical durant el sopar col·laborava a fer Parròquia i també barri entre els assistents.

Pel *bingo* foren els joves els més protagonistes: els de Catequesi de Confirmació eren encarregats primer de vendre a 2 € els *cartrons* de la sort successivament per cada bingo; uns altres eren, per torns, els qui cantaven els números que a la vegada sortien en pantalla.

Havíem començat a les 20:15 h i acabàvem a les 23:45 h. Aquella nit ens ho havíem passat molt bé i a més havíem recaptat per a l'objectiu de Mans Unides un benefici de més de 1.400 €, un cop pagades les despeses.

Quin goig ser feliç fent el bé! *José-Luis Arin Roig / Administrador Diocesà*

Recés de quaresma per a laics

El dissabte, 11 de març, es celebrà com tots els anys, a la Casa d'Espiritualitat S. Enric d'Ossó, un Recés de Quaresma al qual van assistir-hi aproximadament unes cent persones de diferents llocs de la diòcesi, presidides pel Sr. Administrador Diocesà, Il·lm. José Luis Arín Roig. El ponent del recés fou el Rvd. Darío Mollá Llätzer, SJ.

El tema: **L' AGRAÏMENT, ACTITUD BÀSICA DE LA VIDA CRISTIANA.**

Tot seguit ens presentà la primera part del tema: ***DIMENSIONS DE L'AGRAÏMENT.***

1) Fer-nos conscients. 2) Valorar. 3) Tenir cura. 4) Compartir.

Després d'un petit descans mentre vam fer un "picolabis", i fer-nos la foto de família, vam passar a la segona part de la xerrada: ***DIFICULTATS I TEMPTACIONS CONTRA L'AGRAÏMENT.***

1) La temptació de la superficialitat. 2) La temptació de pensar més amb el que no tenim que amb el que tenim. 3) La temptació de la passivitat. 4) La temptació de l'apropiar-se.

Havent dinat, vam passar a l'últim apartat del recés. Vam començar amb el cant: "Nada te turbe, nada te espante" i tot seguit s'obrí un diàleg. Es van fer les següents intervencions a les quals anava responent el ponent: a) Com cuidar el do de la fe? b) Què podem fer per a que la pregària sigui prioritària? c) Com podem demostrar als altres el nostre agraïment? d) L'alegria és conseqüència de la humilitat i de l'agraïment? e) Quins passos hauríem de fer per a ser més conscients dels dons que Déu ens ha donat?

A continuació vam cantar "El seu camí va ser camí de tots, vam fer la lectura de la Paraula de Déu i el cant final vam dedicar-lo a la Mare de Déu. *Maria Joana Querol Beltrán*

Testimoni del P. Carmelo Pérez-Aradros, missioner

Des del dissabte 4 fins al diumenge 12 d'aquest mes hem tingut el goig de rebre al Padre Carmelo Pérez-Aradros, missioner durant trenta anys a Zimbabwe. Ha estat en motiu de la setmana d'animació missionera a l'arxiprestat de la Terra Alta organitzada per l'ESCAM i coordinada pel nostre delegat de missions diocesà.

Mn. Carmelo ha passat pels diferents centres de formació, les parròquies, grups de catequesi, grups resultants del Sínode, grups de la Comunitat de Jerusalem i misses donant testimoni missioner. Ha estat una agradable injecció de vitamines missioneres.

També ha estat un gran testimoni per nosaltres els mossens, ja que el divendres, ens va dirigir un preciós recés des de les 11 del matí al meravellós paratge del santuari de la Mare de Déu de la Fontcalda. *Els mossens de Terra Alta.*

Recés de quaresma de la comarca de la Terra Alta

Diumenge 12 de març, a l'església arxiprestat de Gandesa vam celebrar el recés de quaresma de la Comarca de la Terra Alta. El va dirigir Mn. Tomàs Mor, tractant el tema de la quaresma com alegria de la fe. En l'exemple del rei David, va situar-nos en una comparativa molt actual de la vida del rei David, la seva comoditat i la nostra. Com trobava excuses per fugir del mal que havia comès i com nosaltres sovint fem el mateix.

Després vam celebrar el sagrament de la penitència donant per acabada la trobada de pregària. *Mn. David Arasa*

Celebració de l'animació missionera a la Zona Nord del Bisbat

En els dies compresos entre el 4 i 12 de Març s'ha portat a terme el Servei Conjunt d'Animació Missionera (SCAM) a la Zona Nord del Bisbat. Aquest Servei ha estat 2 anys sense poder se realitzar amb motiu de la recent pandèmia. En l'arxiprestat Ribera d'Ebre- Priorat hi ha hagut la presència del Padre Victor nascut a Togo i que ha estat Costa de Marfil, mentre que a l'arxiprestat de la Terra Alta hi ha estat el Padre Carmelo que es de La Rioja i que va estar a Zimbabwe 30 anys.

Han portat l'animació missionera a les celebracions eucarístiques de les parròquies, reunions amb diferents grup de pastoral (catequesi, Mans Unides, Caritas....), catequesi de confirmació i primera comunió, emissores de ràdio i TV locals, col·legis, residència d'ancians i reunions arxiprestals de sacerdots.

El testimoni dels missioners ens ha ajudat a enfortir la nostra fe i a prendre consciència que tots els batejats estem cridats a ser missioners en els nostres àmbits de convivència. *Delegació Diocesana de Missions Zona Nord*

Santa Madrona 2023 a Riba-Roja

Després de dos anys de pandèmia i l'any passat per la pluja, finalment aquest any hem pogut anar a l'Ermita, en romeria, de Santa Madrona.

Este diumenge dia 12 de març a les 8 del mati les campanes anunciaven que a les 8'30 sortíem amb la bandera, la Santa i el pa beneit cap a l'ermita; a mig camí una parada per pregar pels difunts, i continua la marxa fins arribar, on després de esmorzar la truita de carxofa, es va celebrar la Missa, i vam acabar la Novena i la benedicció del Pa beneit que donà fi als actes.

Va ser un dia meravellós pel temps i per la convivència. Que santa Madrona estigui sempre en els cors dels de Riba-roja. *Mossèn Jordi Centelles Llop / Rector de Riba-roja*

Exercicis espirituals clergat a les teresianes

Del dia 13 al 17 de Març, deu mossens de la nostra diòcesi, hem estat d'exercicis espirituals a la casa de les Teresianes a Jesús. Aquest any ens ha predicat i acompanyat el P. Dario Mollá Llácer, SJ.

Han sigut dies de pregària, silenci, caminar i descans. Dies per a poder pujar al Tabor i estar més a prop de Jesús. De veure com vivim les nostres vides com a Fills de Déu i com estem vivint el seguiment de Jesús en les nostres vides, en el moment concret que ens trobem ara. Per a nosaltres ha sigut una experiència molt bona i que segur que el curs que ve tornarem a fer. Com deia el nostre Predicador d'aquest any no podem donar res que no hem rebut del mateix Jesús. Només ens queda donar gràcies a Déu per aquesta experiència. *Mn Gerard Revertè Escrihuela*

Tres claus per a una renovació parroquial. Document final

Punt i a part. S'acaba una etapa i comença la més apassionant: posar en marxa allò que s'ha dit i s'ha resat. El passat dissabte, dia 18 de març, a la parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant es va presentar el document final fruit de les reflexions fetes durant diferents sessions que es van dur a terme en algunes de les parròquies que serveix Mn. Jordi Salvadó com a pastor (veure notícies anteriors).

Després de la pregària inicial, Mn. Jordi i l'equip de lideratge de la parròquia van presentar un document de dotze pàgines que recull unes orientacions i unes indicacions concretes per dur a terme la renovació parroquial de les parròquies, a partir de tres claus importants: el poder de l'Esperit Sant, la prioritat de l'evangelització i la importància del "lideratge". Si bé l'Eucaristia, la pregària i la predicació són essencials en les nostres parròquies, és evident que això només no duu una parròquia del manteniment (necessari per altra banda: no poden deixar d'alimentar el ramat), és necessària una consciència missionera intencional. I aquest document vol ajudar a fer aquest pas del manteniment a la missió.

Després de la presentació, els assistents - una trentena - van tenir ocasió de llegir el document i fer-ne preguntes, la qual cosa va animar un debat enriquidor cap al final de la trobada, abans de dinar. Tots els assistents van estar d'acord que ara és qüestió d'anar concretant i posant en pràctica allò que el Senyor els ha comunicat, amb l'ajut del seu Esperit Sant. *Mn. Jordi Salvadó*

Nota y rueda de prensa final de la 121ª Asamblea Plenaria

Abr 21, 2023

Los obispos españoles han celebrado su 121ª [Asamblea Plenaria](#) en la sede de la Conferencia Episcopal Española (CEE) del 17 al 21 de abril de 2023. El secretario general, [Mons. Francisco César García Magán](#), ha informado en rueda de prensa, el viernes 21, de los trabajos que se han realizado en este encuentro.

Han participado por primera vez los obispos de San Sebastián, Mons. Fernando Prado, y los auxiliares de Getafe, Mons. José María Avendaño, y de Barcelona, Mons. David Abadías. Mons. Prado se ha incorporado a la Comisión Episcopal para las Comunicaciones sociales; Mons. Avendaño, a la Comisión Episcopal para la Vida Consagrada; y Mons. Abadías a la Subcomisión Episcopal para el Patrimonio cultural.

El obispo electo de Menorca, Gerardo Villalonga, que recibirá la ordenación episcopal el próximo sábado, día 22 de abril, ha participado como administrador diocesano de esta sede y va ser miembro del Consejo Episcopal para los Asuntos Jurídicos.

SESIÓN INAUGURAL

El cardenal Juan José Omella inauguraba el lunes 17 de abril la Asamblea Plenaria. Comenzaba su discurso recordando con “memoria agradecida” al papa Benedicto XVI y celebrando “con profundo agradecimiento a Dios” el décimo aniversario del inicio del pontificado del papa Francisco.

El cardenal Omella manifestaba el compromiso de la Iglesia en España en la protección de menores y en la prevención de abusos sexuales cometidos, tanto en el marco de su actividad, como en toda la sociedad” a la vez que reiteraba “nuestra humilde y sincera petición de perdón a las víctimas”. También habló sobre compartir “la alegría que nace de la Pascua”; sobre la Iglesia misionera en España y sobre acompañar a los laicos en la misión evangelizadora. Además, propuso algunas iniciativas seculares a impulsar por los laicos en la familia, en la educación y en la defensa de la vida.

El Nuncio apostólico en España, en sus palabras de saludo, agradeció las condolencias de los obispos españoles por el fallecimiento del papa Benedicto XVI y las felicitaciones por los diez años de pontificado del papa Francisco.

Mons. Bernardito C. Auza alentó “los importantes trabajos realizados conducentes a la redacción de la Instrucción de la Conferencia Episcopal Española sobre los abusos sexuales de menores y personas vulnerables” que será “una nueva prueba de la determinación de toda la Iglesia en España en este campo tan doloroso”. Además, hizoun repaso a los temas que son actualidad eclesial de la Iglesia en España.

[Acceder al discurso del cardenal Omella y el saludo de Mons. Bernardito C. Auza](#)

PEREGRINACIÓN A LA COLEGIATA DE SAN ISIDRO

El miércoles 19 de abril, los obispos españoles salieron de la sede de la CEE en peregrinación a la colegiata de San Isidro. Allí celebraron, a las 12.00 horas, la Misa del peregrino con motivo del Año Santo en honor al patrono de Madrid, en el 400 aniversario de su canonización.

El arzobispo de Madrid y vicepresidente de la CEE, el [cardenal Carlos Osoro](#), en su homilía, dio las gracias a los obispos por «unirse a la Iglesia particular que camina en Madrid en este Año Santo de san Isidro. Gracias de corazón en nombre de todos los madrileños y gracias por dar un reconocimiento y entrada en vuestra vida a este santo de la puerta de al lado como es San Isidro, un vecino de un Madrid muy diferente al que tenemos hoy, pero al que este santo le dio identidad cristiana, mostrando en y con su vida lo que es una familia cristiana, la dignidad de un trabajador y la vida de caridad de la que fueron testigos los vecinos de su tiempo».

El cardenal Omella, en unas palabras finales, puso a san Isidro y su esposa, santa María de la Cabeza, como ejemplo de modelo de familia y de trabajo “esforzado, responsable y confiado en la providencia del Padre”. Además, pidió al patrono de Madrid que “nos ayudes ante las tribulaciones de este mundo”, por “el preciado don del agua para los campos”; y “por la paz en el mundo y en los corazones de todos los hombres”.

[Acceder al texto de la homilía del cardenal Osoro y las palabras del cardenal Omella](#)

INSTRUCCIÓN DE LA CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA SOBRE ABUSOS SEXUALES

La Asamblea Plenaria ha aprobado la Instrucción de la Conferencia Episcopal Española sobre los abusos sexuales de menores y personas vulnerables. Se trata de un documento sobre el que se lleva trabajando desde la Plenaria de abril de 2019, cuando se acordó solicitar a la Congregación para los Obispos la autorización para publicar un Decreto general.

En aquel momento, y después de varias consultas con los organismos implicados de la Santa Sede, se consideró oportuno esperar a que se publicara el Vademécum de la Congregación para los Obispos, el Motu Proprio *Vos estis lux mundi*, así como la reforma del Libro VI del Código de Derecho Canónico. El texto de la CEE introdujo las oportunas modificaciones tras la publicación de estos documentos.

Finalmente, la Plenaria de noviembre de 2022 aprobó unas Líneas Guía para la actuación en casos de abusos sexuales contra menores que se aplicaría de manera conjunta en todas las diócesis.

En esta Asamblea se aprueba como Instrucción para la Iglesia en España y se actualiza con las nuevas disposiciones establecidas en el texto definitivo de *Vos estis Lux mundi*, que fue aprobado recientemente por el papa Francisco y que entrará en vigor el próximo día 30 de abril.

Este documento será actualizado cada vez que varíe la normativa canónica vigente. Además, el carácter de Instrucción, al unificar y explicar el derecho vigente sobre la materia, refuerza el aspecto normativo del documento que tendrá fuerza de Normas y no solo de orientaciones, en línea con la voluntad manifestada por el Santo Padre.

Durante estos años, han realizado un trabajo conjunto el Consejo Episcopal de Asuntos Jurídicos, el Tribunal de la Rota de la Nunciatura Apostólica en España y la Secretaría General de la Conferencia Episcopal Española.

TEMAS RELACIONADOS CON LAS COMISIONES EPISCOPALES

La Plenaria ha conocido cómo se desarrollan distintas iniciativas de la CEE que llevan a cabo las distintas Comisiones Episcopales.

Uno de estos proyectos son los “Corredores de Hospitalidad” que coordina el departamento de Migraciones de la Comisión Episcopal para la Pastoral y Promoción humana. Esta iniciativa, que nace de las Jornadas de delegados y agentes de Pastoral de Migraciones en 2022, ya se ha puesto en marcha mediante experiencias piloto destinadas a jóvenes migrantes que quedan al margen de los mecanismos de protección. Lo ha contado en la Plenaria el obispo responsable de este departamento, Mons. José Cobo.

El presidente de la Subcomisión Episcopal para la Juventud y la Infancia, Mons. Arturo Ros, ha explicado cómo van los preparativos para la Jornada Mundial de la Juventud, que tendrá lugar en Lisboa del 1 al 6 de agosto de 2023. Esta Subcomisión está trabajando en la organización con el Comité de Organización Local de Lisboa y con la Conferencia Episcopal Portuguesa. Como anunció el presidente de la CEE en el discurso inaugural, los obispos españoles viajarán a la capital del país vecino para acompañar a los jóvenes de sus diócesis.

Mons. José Mazuelos, como presidente de la Subcomisión Episcopal para la Familia y la Defensa de la Vida, ha hecho balance de la Semana del Matrimonio 2023 que se ha celebrado por segundo año con el objetivo de proponer la grandeza y dignidad del matrimonio cristiano y mostrar a la sociedad su belleza. También ha informado de la Campaña de Comunicación que se puso en marcha con el lema “Forever dates” (para siempre sabe mejor).

El presidente de la Comisión Episcopal para la Educación y Cultura, Mons. Alfonso Carrasco, ha llevado a la Plenaria el proyecto de un Congreso de Educación. El presidente de la Subcomisión

Episcopal para las Migraciones y Movilidad Humana, Mons. Luis Quinteiro, ha explicado las peculiaridades de uno de sus departamentos, «Stella maris» (Apostolado del Mar). La Comisión Episcopal para la Evangelización, Catequesis y Catecumenado, también ha informado sobre los trabajos que está desarrollando actualmente esta Comisión en relación al Catecismo de adultos. Además de los trabajos de las Comisiones Episcopales, también ha intervenido en la Plenaria el Comité de Estudios y Proyectos del que está al frente Mons. José María Gil Tamayo. El director general de la Fundación Pablo VI, Jesús Avezuela, ha moderado una mesa redonda sobre la transformación del trabajo, en la que han intervenido el presidente de VSF España, institución dedicada a vincular el mundo empresarial y el Tercer Sector, Domingo Sugranyes; el director general de la Fundación Encuentro, Agustín Blanco; y Celia Ferrero, vicepresidenta de la Federación Nacional de Asociaciones de Trabajadores Autónomos.

OTROS TEMAS DEL ORDEN DEL DÍA

Los obispos han elegido los nombres de los Padres Sinodales para representar a la CEE en la XVI Asamblea General Ordinaria del Sínodo de los Obispos, que tendrá lugar en el Vaticano en octubre de 2023. La CEE comunicará a la Secretaria del Sínodo la elección de los tres miembros y los dos sustitutos, para su confirmación por parte del papa Francisco.

La Plenaria ha aprobado la traducción al euskera del Misal de la Virgen y del Leccionario de la Virgen que ha presentado el presidente de la Comisión Episcopal para la Liturgia, Mons. José Leonardo Lemos. Esta Comisión, además, ha preparado las intenciones de la CEE para el año 2024 por las que reza el Apostolado de la Oración, que también han sido aprobadas.

Los obispos han recibido información sobre la situación actual de la Iglesia Nacional Española de Santiago y Montserrat; el estado actual de Ábside (TRECE y COPE); el Sínodo; distintos asuntos de seguimiento; y temas económicos.

En el capítulo dedicado a las Asociaciones nacionales, se ha aprobado la modificación de los Estatutos de la Asociación “Auxiliares del Buen Pastor –Villa Teresita” y se han aprobado los estatutos del Instituto Español de Misiones Extranjeras (IEME) como Asociación Clerical de ámbito nacional.

**Nota de la Conferencia Episcopal Tarraconense
en relación a un Gag de TV3 sobre la Virgen del Rocío**
Abr 11, 2023

Debido al «gag-entrevista» dedicado a la Virgen del Rocío, en el programa «Està passant» emitido por TV3, los obispos de Cataluña manifiestan su rechazo ante una parodia que hiere la sensibilidad de muchas personas y particularmente la de todos los creyentes que, bajo esta advocación de la Virgen María, guardan su fe y sus tradiciones religiosas.

La televisión pública debe respetar toda creencia, manteniendo la neutralidad religiosa que le corresponde y respetando los sentimientos de los creyentes, no hiriendo con este tipo de «gags» que sobrepasan el sentido del humor y la dignidad de la fe de tantas personas.

Los sacerdotes Ramón Darío Valdivia y Teodoro León han sido nombrados obispos auxiliares de Sevilla

1 de abril

La Santa Sede ha hecho público, a las 12.00 h. de hoy, sábado 1 de abril, que el papa Francisco ha nombrado obispos auxiliares de Sevilla a los sacerdotes Ramón Darío Valdivia Jiménez y Teodoro León Muñoz, que son en la actualidad, respectivamente, vicario episcopal de Sevilla I y vicario general de esta diócesis. Así lo ha comunicado la Nunciatura Apostólica a la Conferencia Episcopal Española.

Teodoro León Muñoz, vicario general de Sevilla desde 2010

El sacerdote Teodoro León nació en Puertollano (Ciudad Real) el 27 de noviembre de 1964. Fue ordenado sacerdote el 22 de diciembre de 1991. Es bachiller en Teología por la Universidad de Pamplona (1993); licenciado (1997) y doctor (2000) en Derecho Canónico por la Pontificia Universidad Gregoriana de Roma.

Su ministerio sacerdotal lo ha desarrollado en la diócesis de Sevilla, donde ha desempeñado los siguientes cargos: sacerdote encargado de las parroquias de Nuestra Señora de las Veredas y de San Pablo en los Poblados del Bajo Guadalquivir (1992); párroco de las parroquias de Nuestra Señora de las Veredas, de Nuestra Señora del Carmen y de Iglesia Sagrado Corazón (1992-1995); vicario parroquial de la parroquia de San Isidoro de Sevilla (2000-2004); profesor de Teología y Derecho Canónico en el Centro de Estudios Teológicos (2000-2012); fiscal y defensor del vínculo del Tribunal Interdiocesano de Segunda Instancia de Sevilla (2000-2008); vicesecretario general y vicedecano de la diócesis (2002-2005); canónigo Capellán Real de la catedral (2002-2013); delegado episcopal de Asuntos Jurídicos para las Hermandades y Cofradías (2005-2009); y vicepresidente y después presidente del Tribunal Interdiocesano de Segunda Instancia de Sevilla (2008-2010).

Ha sido director espiritual de la Adoración Nocturna Española (2015-2018).

En la actualidad es director del Secretariado de Asuntos Jurídicos (desde 2003); delegado episcopal para las Causas de los Santos (desde 2005); vicario general y moderador de curia (desde 2010); y delegado de Protección de Datos (desde 2019). Desde el año 2013 es deán-presidente del Cabildo Catedral. Es miembro de los Consejos Presbiteral, Episcopal, de Asuntos Económicos y de Consultores y del Consejo Diocesano de Pastoral.

Además, es secretario general de la Asamblea de los Obispos del Sur y de la Provincia Eclesiástica de Sevilla (desde 2017) y delegado episcopal de la Oficina conjunta con las diócesis de Huelva y Cádiz-Ceuta para posibles abusos sexuales a menores y personas vulnerables.

Ramón Darío Valdivia Jiménez, vicario episcopal zona Sevilla I desde 2022

El sacerdote Ramón Darío Valdivia nació en Osuna (Sevilla) el 16 de diciembre de 1974. Es licenciado en Derecho por la Universidad de Sevilla (1997). Bachiller en Teología en el Centro de Estudios Teológicos de Sevilla. Fue ordenado sacerdote el 14 de septiembre de 2003. Además, es licenciado en Filosofía por la Pontificia Universidad Gregoriana de Roma (2006) y doctor en Filosofía por la Pontificia Universidad Lateranense de Roma (2008). Es doctor en Derecho por la Universidad de Sevilla (2020).

Su ministerio sacerdotal lo ha desarrollado en la diócesis de Sevilla, donde ha desempeñado los siguientes cargos: coadjutor y después párroco en la parroquia de Nuestra Señora de Valme y Beato Marcelo Spínola de Dos Hermanas (2003-2004); capellán del hospital del Tomillar (2003-2004); párroco de Santa María de la Asunción de Mairena del Alcor (2008-2010); vicerrector del

seminario metropolitano de Sevilla (2010-2015); y director de la formación de los aspirantes y candidatos al diaconado permanente (2011-2015).

En el campo de la docencia, ha sido director del Centro de Estudios Teológicos de Sevilla (2010-2016). En este mismo Centro y en el Instituto Superior de Ciencias Religiosas San Isidoro y San Leandro ha sido profesor de Filosofía y Teología. Impartió clases en la Escuela de Doctorado CEU-CEINDO -sección Derecho-. Ha sido miembro del Consejo Científico Asesor de la Revista *Isidorianum* (2019-2022).

En la actualidad es párroco en la parroquia de San Roque, en Sevilla (desde 2015); canónigo de la catedral (desde 2020); miembro del Colegio Consultores (desde 2021) y vicario episcopal Zona Sevilla 1 (desde 2022).

El sacerdote Antonio Prieto, nombrado obispo de Alcalá de Henares

1 de abril

La Santa Sede ha hecho público, a las 12.00 h. de hoy, sábado 1 de abril, que el papa Francisco ha nombrado obispo de [Alcalá de Henares](#) al sacerdote Mons. Antonio Prieto Lucena, en la actualidad vicario general de la [diócesis de Córdoba](#). Así lo ha comunicado la [Nunciatura Apostólica](#) a la Conferencia Episcopal Española.

La diócesis de Alcalá de Henares estaba vacante desde el 21 septiembre de 2022, cuando el papa Francisco aceptó la renuncia de [Mons. Juan Antonio Reig Pla](#). Desde este día está al frente de la diócesis como administrador apostólico [Mons. Jesús Vidal Chamorro](#), obispo auxiliar de [Madrid](#). Mons. Prieto, vicario general de Córdoba desde 2018

El obispo electo de Alcalá de Henares nació en La Rambla (Córdoba) el 13 de enero de 1974. Estudió dos cursos de la licenciatura de Medicina y Cirugía en la Universidad de Córdoba (1994-1996) antes de ingresar, en septiembre de 1996, en el seminario conciliar “San Pelagio” de Córdoba. Fue ordenado sacerdote el 2 de julio de 2000. Es licenciado en Teología del Matrimonio y la Familia en el Pontificio Instituto “Juan Pablo II” de la Universidad Lateranense (2002) y doctor en Teología Moral en la Universidad Eclesiástica “San Dámaso” de Madrid (2006). Su ministerio sacerdotal lo ha desarrollado en la diócesis de Córdoba, donde ha desempeñado los siguientes cargos: vicerrector (2004-2007) y rector (2007-2018) del seminario conciliar “San Pelagio”; consiliario de la delegación diocesana de Familia y Vida (2004-2015); adscrito a la parroquia de San Isidro Labrador de El Higuero (2004-2005) y a la parroquia-basílica de San Pedro (2005-2007); director del Instituto Superior de Ciencias Religiosas “Beata Victoria Díez” (2005-2007); delegado diocesano de Pastoral Vocacional (2007-2018); director del Servicio diocesano de Publicaciones (2012-2015); y director del Secretariado diocesano para la Doctrina de la Fe (2015-2023).

En el campo de la docencia, ha sido profesor de Teología Moral y Dogmática en el Instituto de Estudios Teológicos “San Pelagio” de Córdoba; en el Instituto Superior de Ciencias Religiosas “Beata Victoria Díez” de Córdoba; en el Máster de Pastoral Familiar del Pontificio Instituto “Juan Pablo II” de Madrid; en la Universidad Eclesiástica “San Dámaso” de Madrid; y en el Instituto para la Consulta y Especialización Bioética de Córdoba.

Ha sido miembro del Consejo Presbiteral (2004-2023), del Colegio de Consultores (2012-2023) y del equipo de la delegación diocesana para el Clero (2015-2018). En el año 2012 fue nombrado miembro de la Comisión Teológica Asesora de la [Comisión Episcopal para la Doctrina de la fe de la CEE](#).

En la actualidad, y desde el 2018, es vicario general y moderador de la Curia, párroco *in solidum* de la parroquia de San Miguel Arcángel de Córdoba y vicepresidente de la Fundación diocesana Santos Mártires de Córdoba. Desde el año 2016 era canónigo de la Catedral y es canónigo Magistral desde 2020.

Mons. Francisco José Prieto, nombrado arzobispo de Santiago de Compostela

1 de abril

La Santa Sede ha hecho público, a las 12.00 h. de hoy, sábado 1 de abril, que el papa Francisco ha nombrado arzobispo de [Santiago de Compostela](#) a [Mons. Francisco José Prieto Fernández](#), actualmente obispo auxiliar de esta diócesis. Así lo ha comunicado la [Nunciatura Apostólica](#) a la Conferencia Episcopal Española. Desde 1996 era arzobispo de Santiago de Compostela [Mons. Julián Barrio Barrio](#).

Mons. Prieto, obispo auxiliar de Santiago de Compostela desde 2021

El arzobispo electo de Santiago de Compostela nació en [Ourense](#) el 18 de agosto de 1968. Cursó estudios eclesiásticos en el Instituto Teológico “Divino Maestro” de Ourense, centro afiliado a la Facultad de Teología de la Universidad Pontificia de Salamanca (1986-1992). Fue ordenado sacerdote el 26 de junio de 1993.

Es licenciado en Teología Patrística por la Pontificia Universidad Gregoriana de Roma (1992-1994) y doctor en Teología Bíblica por la Universidad Pontificia de Salamanca (2008).

El 28 de enero de 2021 el papa Francisco le nombró obispo auxiliar de Santiago de Compostela. Su ordenación episcopal tuvo lugar el 10 de abril del mismo año.

En la Conferencia Episcopal Española es miembro de la [Comisión Episcopal para las Comunicaciones Sociales](#) y de la [Subcomisión Episcopal para el Patrimonio Cultural](#).

Mons. Julián Barrio, arzobispo de Santiago de Compostela desde 1996

Mons. Barrio nació en Manganeses de la Polvorosa, provincia de Zamora y [diócesis de Astorga](#), el 15 de agosto de 1946. Cursó los estudios de Humanidades y de Filosofía en el [seminario diocesano de Astorga](#).

Es licenciado en Teología por la Universidad Pontificia de Salamanca (1971), doctor en Historia de la Iglesia por la Pontificia Universidad Gregoriana de Roma (1976) y licenciado en Filosofía y Letras, sección de Geografía e Historia, por la Universidad de Oviedo (1979).

El 7 de febrero de 1993 fue consagrado como obispo auxiliar de Santiago de Compostela, sede de la que fue nombrado arzobispo tres años más tarde, el 5 de enero de 1996. El 25 de febrero de ese mismo año tomó posesión de la diócesis compostelana.

En la Conferencia Episcopal Española es miembro de la [Comisión Permanente](#) y de la [Comisión Episcopal para el Clero y Seminarios](#).

Seu Vacant / Administrador diocesà

<i>Paraules de vida</i>	98
- Setmana Santa, memorial d'actualització.....	98
- Avui és el dia en què ha obrat el Senyor	99
- Feliços els qui creuran sense haver vist.....	100
- El Ressuscitat recupera uns deixebles dimissionaris	101
- He vingut perquè les ovelles tinguin vida	102
- Semana Santa, memorial de actualización	103
- ¡Este es el día que hizo el Señor!	104
- Bienaventurados los que crean sin haber visto.....	105
- El Resucitado recupera a unos discípulos dimisionarios.....	106
- He venido para que las ovejas tengan vida.....	107

Crònica diocesana

Celebració de la Missa Crismal a la Catedral de Tortosa	108
Recull de notícies publicades al setmanari "Vida diocesana" Abril 2023	108

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Nota y rueda de prensa final de la 121 ^a Asamblea Plenaria.....	115
--	-----

TARRACONENSE

Nota de la Conferencia Episcopal Tarraconense en relación a un Gag de TV3 sobre la Virgen del Rocío.....	118
--	-----

NOTICIARI I COMUNICATS

Los sacerdotes Ramón Darío Valdivia y Teodoro León han sido nombrados Obispos auxiliares de Sevilla	119
El sacerdote Antonio Prieto, nombrada obispo de Alcalá de Henares.....	120
Mons. Francisco José Prieto, nombrada obispo de Santiago de Compostela	121